

Jouluenkeli

Sävellys: Arto Riihijärvi

Sanat: Raili Jokiperä-Ryynänen

Jouluenkeli

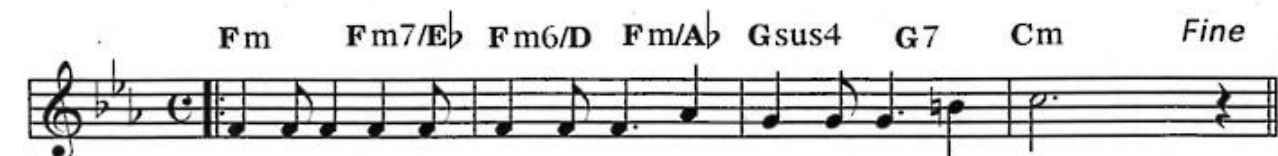
Kuusen oksalla joulunkenelin näin.
Se pyörähti aivan hiljaa minuun päin.
Punosnauhasta kehys ympärillään,
se kimalsi valoa pimeään.
Illoin kun tyynylle painan pään,
se lähti mun luokseni lentämään.
Kuului hiljainen havina siipien,
Istui reunalle vuoteeni varoen.
Siinä untani valvoi toi joulurauhaa,
kuulin hiljaa enkeli minulle laului.

Jouluaamuna taas oli oksallaan.
Mua se katseli hymy huulillaan.
Kätki hymyynsä pienen seikkailun.
Mä ymmärsin koko salailun.
Ei hän arvannut, että kuulin sen,
sen hiljaisen havinan siipien.
Aina iltaisin saapui hän lentäen,
minut sänkyyni hellästi peittäen.
Siinä untani valvoi toi joulurauhaa,
kuulin hiljaa enkeli minulle laului.

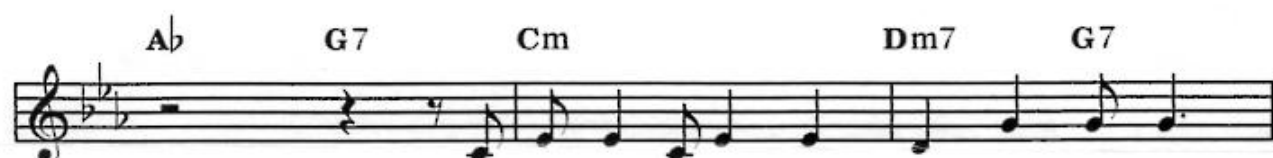
Joka joulu saa kuusi enkelin sen.
Mä ripustan sen oksalle varoen.
Kun on paperi haurasta siipien,
se voi hajota kesken joulujen.
Sen lahjaksi isoäidiltä sain,
kauan sitten pienenä ollessain.
Kuka untani silloin vartiois,
pois ei sitä kuusesta jättää vois.
Se mun untani valvoo tuo joulurauhaa.
Kuulen joulunkeneli vieläkin laulaa.

Jouluenkeli

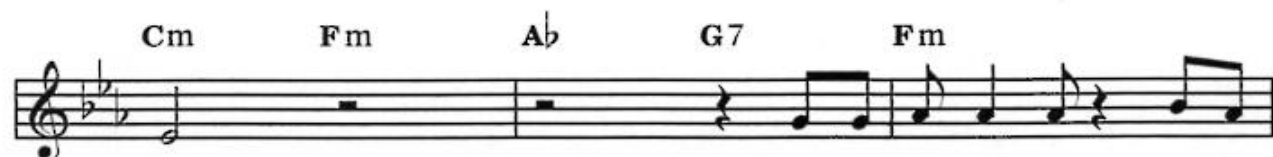
san. Raili Jokiperä-Ryynänen
säv. Arto Riihijärvi

Kuu - sen ok - sal - la jou - lu - en - ke - lin näin.

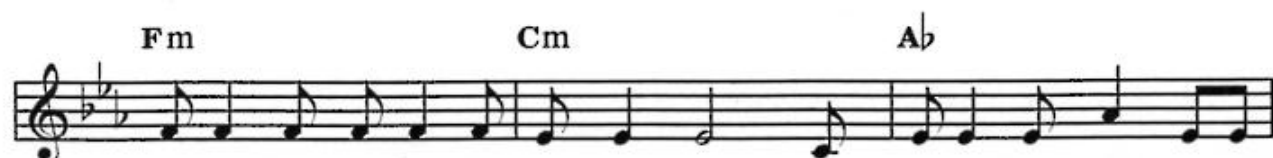
Se pyö - räh - ti ai - van hil - jaa mi - nuun

päin. Pu - nos - nau - has - ta ke - hys

ym - pä - ril - lään, se ki - mal - si va - lo - a pi - me - ään.

Il - loin kun tyy - nyl - le pai - nan pään, se läh - ti mun luok - se - ni

len - tä - mään. Kuu - lui hil - jai - nen ha - vi - na sii - pi - en, is - tui

